

Den næste sag på dagsordenen var:

4) *Anden behandling af lovforslag nr. L 149:*

Forslag til lov om ændring af sømandsloven.

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).

(Fremsat 13/1 88. Første behandling 19/1 88. Betænkning 25/2 88).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Berlau (FK):

Vedrørende den betænkning, som er blevet afgivet over lovforslag nr. L 149, vil jeg godt give udtryk for en overordentlig stor skuffelse over Socialdemokratiets og De Radikales holdning til ret vigtige spørgsmål for så vidt angår muligheden for søfarendes ret til at afmønstre, hvis de skal sejle i krigszone.

Det ændringsforslag, som SF har fremsat, er efter vores opfattelse den eneste realistiske mulighed, hvis man ønsker at give de søfarende en reel beskyttelse.

Jeg vil godt anmode Socialdemokratiet om at overveje specielt den situation, der må siges at være til stede i Den Persiske Havbugt, hvor vi jo i en vis udstrækning taler om tankskibe, at et tankskib, der forlader Europa, er ca. 30 dage under sejlads til Den Persiske Havbugt, og at der så netop i disse 30 dage sker en yderligere optrapning af krigsforanstaltningerne.

Sådan som forslaget er fremsat af industriministeren, vil der ikke for den søfarende, som én gang har sagt ja til at sejle med fra Europa, være mulighed for senere hen at fortryde sin handling. Det ændringsforslag, der er fremsat, vil tage højde for, at sømanden også i sidste øjeblik er i stand til at fortryde, at han har haft hår på brystet i en tidligere situation, således at han frit vil kunne afmønstre.

Det næste, som irriterer voldsomt, er, at især Socialdemokratiet under første behandling af lovforslag nr. L 149 gav udtryk for, at de var po-

sitivt indstillet over for at sikre den søfarende muligheden for fri hjemrejse.

Heller ikke dette løfte har Socialdemokratiet villet indfri under udvalgsbehandlingen, idet man . . . undskyld, den skal I ikke have skyld for. Det var De Radikale, der på dette punkt ikke var i stand til at ville indfri, hvad der blev talt om under førstebehandlingen.

Vi har ikke indstillingsret i Erhvervsudvalget. Derfor dette mindre indlæg. Jeg skal oplyse, at vi naturligvis vil stemme for begge ændringsforslag.

Svend Andersen (S):

Det fremgik til sidst, at hr. Berlau dog havde læst betænkningen, og at Socialdemokratiet stemmer for, at det ikke skal koste de søfarende noget at tage hjem.

Således som forslaget forelå ved første behandling, imødekom det Socialdemokratiets krav om, at besætninger om bord på skibe skal have ret til at gå fra borde, når man bliver gjort bekendt med, at skibet er på vej til et område med krigsfare, eller hvor der er en faretruende situation. Det, hr. Berlau hentydede til, var Persergolfen. Vi er enige i, at det er et område, hvor der er en faretruende situation.

Jeg har også forstået, at der har været flere, der har udtalt, at netop denne faretruende situation måtte føre til, at det skulle være forbudt at sejle i området. Jeg har derfor meget svært ved at forstå, at man ikke kan acceptere, at når der er en så faretruende situation, og når besætninger om bord på skibe har mulighed for at sige fra, allerede før man sejler ind i området, og før man forlader sidste havn, så er det op til sømanden selv at træffe afgørelsen. Situationen kan faktisk ikke blive værre. Derfor mener vi, at det må være sømanden, der træffer den afgørelse. Når han har gjort det, skal det ikke medføre nogen som helst form for økonomiske konsekvenser for sømanden. Det skal være frit og gratis for ham at komme hjem. Derfor stiller vi forslaget om, at det er rederen, der fuldt ud skal dække hjemtransporten og derefter få dækket de 25 pct. af staten.

Jeg forstår egentlig ikke, at der er et flertal i Folketinget, der kan acceptere en anden ordning. Jeg synes også, det er beklageligt, at De Radikale ikke vil være med til, at det skal være gratis for sømanden at blive transporteret hjem fra de områder her.

[Svend Andersen]

Jeg vil også opfordre regeringspartierne til endnu en gang at tænke situationen igennem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 23 stemte for, 100 imod.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 58 stemte for, 65 imod.

Ændringsforslag nr. 3
vedtoges uden afstemning.

§ 1, således ændret, og §§ 2 og 3 samt spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 168:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension m.fl. love. (Satsforhøjelser, fremrykning af samspilsløsningen, individualprincippet og nyt pristal).

Af socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen).

(Fremsat 14/1 88. Første behandling 26/1 88. Betænkning 25/2 88).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Erik B. Smith (S):

I denne lov om social pension sætter vi, håber vi, et foreløbigt punktum for et noget mærkeligt forløb vedrørende pensionisters varmhjælp.

Socialministeren ønskede før sommerferien at fastsætte ufravigelige regler for pensionisternes varmhjælp.

Vi var nogle i Folketinget, der har været indblandet i den slags overvejelser tidligere. Vi undrede os over, at 100 mio. kr. skulle være nok til at gennemføre det ønske. Det viste sig også i løbet af sommerferien, at 100 mio. kr. ikke slog til, og at man i øvrigt slet ikke kunne leve op til det, man ønskede. Derfor måtte ministeren tilbage til Folketinget i oktober 1987 og bede om en ny bemyndigelse, der, om man så må sige, fraveg den oprindelige bemyndigelse.

Nu havde udvalget imidlertid fået nogle banke anelser og var noget bekymret for, at pensionister, som ikke havde andet end pensionen at leve af, skulle blive stillet dårligere. Derfor var det et fuldstændig enigt udvalg, der sagde til ministeren, at denne bemyndigelse ikke måtte bruges til at forringe vilkårene for de pensionister, der ikke havde andet end pensionen at leve af. Det ønskede ministeren heller ikke med de nye regler, og vi har jo så vedtaget disse regler.

Problemet var imidlertid, at vi meget hurtigt fra bogstavelig talt alle landets kommuner, i alt fald alle dem, der havde nogle regler selv, fik at vide, at man nu nedsatte varmhjælpen ganske betydeligt, også for de pensionister, der ikke havde andet end pensionen at leve af. Derfor måtte vi sige til ministeren, at Folketingets Socialudvalg havde sagt, at vi ikke accepterer en sådan udvikling. Det er det, vi i dag i ændringsforslaget skal tage stilling til, altså det, som udvalget har forlangt: at ingen pensionister, der fik varmhjælp efter de tidligere regler, må stilles dårligere. Det gælder kun for 1988, og det har den forklaring, at man så kan undersøge, om Socialministeriet har ret i, at dette har været stærkt overdrevet.

Nu har vi i alt fald fået den garanti og sikkerhed, som udvalget har krævet af ministeren. Derfor er det klart, at Socialdemokratiet bakker ændringsforslaget op. Jeg vil gerne sige, at Socialdemokratiet gerne havde været foruden